

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 50. Basilio Imperatoris obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *hæc dicimus ad tui contumeliam, sed tan-*
 A.C. 885. *tum ad nostram defensionem, & Marini*
Papæ, qui eadem sensit, ac Antecessor no-
ster Nicolaus, & qui Nicolai Decreta
exequi cupiens a vobis ludibrio habitus
est, quin & in carcere per unum mensem
detentus, quod in Concilio vobis præsen-
tibus publice acta retractare noluerit.
Ceterum, cum audivimus, quod ex semine
tuo filium ad Sacerdotium dedicasses, ma-
gno repleti sumus gaudio. Rogamus præ-
terea, ut Classarios mittas, () qui ma-*
nia nostra custodiant, & a mense Aprili
usque ad Septembrem Agarenos incurren-
tes depellant. Reliqua silentio prætereo,
cum nec oleum pro Luminari Ecclesiæ no-
bis sit.

§. L.

Basilii Imperatoris obitus.

vit. Basil.
n. 97. p. 212.

Hæc Epistola non ante annum octingen-
 tesimum octogesimum sextum, Ba-
 filio Imperatore defuncto, allata est.

Sup. n. 3.

Postquam illi mors præmatura filium
 suum Constantinum primogenitum ra-
 puisset, affectus paternus, spesque om-
 nis transierat in Leonem filium suum se-
 cun-

tur, & premuntur silentio. Unde huic Scriptori
 sinceritas, quæ in Historico requiritur, deest.
 In Sæc. Phot. p. 47.

(*) His superius dicta confirmantur.

cundum, ex Eudocia susceptum, quem ^{Sæculum IX.} anno octingentesimo septuagesimo coro-
nari iusserat. ^{A. C. 885.} Hic Princeps juvenis fer-

re ne utiquam poterat, quod tanta esset Santabareni apud Imperatorem auctoritas; unde in hominem sæpe juvenili audacia ludebat, dicens, plus justo amari a parente suo seductorem, Principis amicitia indignum. Cum susurriones hæc ad Santabarenum detulissent; ille, dissimulato dolore, quadam die ad Leonem, tanquam utile consilium juveni suggesturus, ait: *Hac fortiore ætate, cum parentem Imperatorem in agros & silvas pergentem sequeris, oporteret te esse sicca armatum, qua subito casu vel contra feras, vel contra occulti inimici insidias parentem tegas.* Ex his videmus, Græcos, nisi in bello, non adsuevisse ferro armatos incedere. Decepta est vero a veteratore adolescentis simplicitas; cumque exinde vestigia patris feras in Silvis insectantis premeret, in cuthurno altero sicam occultam habebat. Santabarenius autem aliquando ad Basilium Imperatorem: *Filius tuus Leo vitæ tuæ insidiatur. Si fides mea tibi suspecta est, jube, ei cotburnos detrabi.* Cum igitur illis diebus de more venatum exirent, simulat Imperator, cultro sibi opus esse, urgetque filium, ut sibi cultrum porrigeret, qui fraudis ignarus, sicam e-

E e e 2 ducit,

Sæculum IX. ducit, & tradit. Meditati sceleris con-
A. C. 885. victum credidit Imperator, filiumque
 in carcere includi, & cothurnis purpu-
 reis, Dignitatis Cæsareæ Insignibus, exui
 iussit. Quin Santabarenius parentem
 impulisset, ut filio oculos erueret, nisi
 Photius Senatusque obstitissent. At in
 carcere, Senatu frustra patris affectum
 ad commiserationem sollicitante, deten-
 tus est.

Quadam die, cum Imperator viros
 ex ordine Senatorio solemniter convivio
 adhibuisset, psittacus in illo triclinio, ut
 doctus fuerat, humanam vocem imita-
 tus sapius de more repetebat: *Heu!*
heu! Domine Leo! tristi memoria affli-
 ctos convivas tædebat cibum capere;
 atque Imperatori quærenti, cur dolerent,
 responderunt: *Hæc avis, animal ratio-*
nis expertus, exprobrat nobis, quam duro
pectore in Leonem Principem simus. Si
reus est, nullos nobis promptiores in eo
puniendo habebis, si vero insons, quam-
diu obtrectationem malevoli hominis vin-
cere poteris? Imperator his sermonibus
 commotus, deliberaturum se, dixit. Tum
 paucis post diebus cedens paterno affe-
 ctui, filium e carcere liberatum & in
 conspectum adductum, pristinae Dignitati
 restituit. Basilius inde haud diu super-
 stes fuit, obiitque prima Martii anno o-
 ctingentesimo octogesimo sexto, post-
 quam

Sup. Lib.
LI. §. 5.

quam cum Michaelē Antecessore suo Sæculum IX.
 anno uno, & solus annis octodecim & A. C. 886.
 dimidio imperasset. (*) Huic Principi n. 77.
 ornandarum Ecclesiarum cura maxima n. 82.
 fuit; quippe quadraginta duæ numeran-
 tur, quas Constantinopoli & in locis non
 admodum remotis, vel reparavit, vel a
 fundamentis erexit. Inter illas, quas
 ex toto ædificavit, est Ecclesia honori
 Jesu Christi, Angeli Gabrielis, Eliæ Pro-
 phetæ, Sanctæ Virginis, & S. Nicolai sa-
 cra. Ex tecto eminebant quinque ar-
 cuata fastigia cupro vestita. Muri intus
 polito marmore tegebantur, mensæ Al-
 tarium & cancelli ex argento deaurato
 erant, & pavimentum marmoreis tabu-
 lis servata proportione concinne junctis
 stratum. In area ante portam princi-
 pem, qua Ecclesia occidentem spectabat,
 duo fontes aquæ salientis conspicieban-
 tur, quorum subjecti alvei raro & exqui-
 sito lapide mire nitebant. Ad portam
 Septentrionem versus positam porticus
 erat, in cujus fornice Sancti Martyres
 depicti visebantur. Ad meridiem inter
 Ecclesiam & Palatium maxima area pa-
 tebat, in qua Imperator equo vectus
 non nunquam pilæ ludo recreabatur.
 Post Ecclesiam hortus subibatur. Unde

E e e 3 vide-

(*) Basilius Imperator a Nota Inconstan-
 tiæ in causa Photii absolvi non potest.

Sæculum IX. videmus, adhucdum illo ævo Ecclesias
A. C. 886. magnis locorum spatiis ab ædibus profa-
 nis fuisse separatas. Qualis vero illa æ-
 tate ars pingendi fuerit, specimen accipi
 potest ex quodam Manuscripto S. Gre-
 gorii Nazianzeni, quod in Regis Biblio-
 theca conservatur.

n. 16.

*Leo Allat.
 de Lib. Ec-
 cles. p. 88.*

Forſan etiam fuere, qui pietatem &
 Religionis amorem eſſe putarent, illam
 crudelitatem, qua Baſilius in Infideles
 ſæviſſe traditur. Nam Conſtantine Imperator
 Baſilii nepos, & vitæ ipſius, vel potius
 Elogii, Scriptor literis mandavit, quod
 captos permultos Muſulmanos ex Inſula
 Creta variis ſuppliciis aſſecerit. Non
 nullis, præſertim Apoſtatis, totam de
 corpore pellem detrahi juſſit, dicens, ſe
 ab eis unctiorem Baptiſmi, cui ſponte
 renunciaſſent, auferre. Aliis ſolum aliquot
 lora a vertice uſque ad talos exſecari,
 aliosque funibus in altum elevatos rursus
 in lebetes pice fervente plenos demitti
 voluit, illudens, hoc baptiſmi genus
 perfidis maxime convenire. Hæc facere
 credebatur, quod Muſulmannorum genti
 terribilis videri cuperet. Multis inſedit
 opinio, Baſilii Macedonis Imperatoris
 juſſu Menologium Græcorum, quod
 Martyrologio Latinorum conferri potest,
 primo fuiſſe collectum; ſed jam conſtat,
 id ex mandato Imperatoris Baſilii
 Porphyrogeniti, qui
 exin-

exinde post annos centum quinquaginta ^{Sæculum IX.}
regnavit, factum fuisse. A. C. 886.

§. LI.

Leo Philosophus Photium ejicit.

Basilio Macedoni successit, regnavitque
annis 25. Leo VI. filius, cui Litera- *Leo vit. n. 2.*
rum amor Sapientis seu Philosophi no-
men conciliavit. Primo regni sui anno,
ipso jubente, duo ex Aulae præfectis præ-
cipui in Ecclesiam S. Sophiae se confe-
runt, Photii flagitiis publice ex pulpito *Sim. Mag.*
recitatis, eum e Sede Patriarchali eji- *n. 1.*
ciunt, & ad Monasterium Armenorum, *Leo Gram.*
exilii locum, abstrahunt. (*) In Sedem
E e e 4 Con-

(*) Cecidit tandem Romanorum Pontificum
(si Diis placet) æmulus, Oecumenici Patriarchæ
umbra. Ceterum justo Dei judicio, Photius in
Hæresim manifestam, de Processione Spiritus
Sancti, contra Mysterium Sanctissimæ Trinitatis
pugnantem, lapsus est; unde exemplo terribili
& luculento probatur, cunctos, qui a Commu-
nionem Petri, quem JESUS CHRISTUS Petram ap-
pellavit Matth. XVI. deflectunt, etiam a vera
JESU CHRISTI Doctrina deficere. Qui enim, ut
DD. Protestantes nostri nullam sequuntur Regu-
lam, nisi forsan Sacram Scripturam proprio ju-
dicio & privato arbitrio explicatam, necessario
aberrant. Dicit Cave, Photium per calumniam
fuisse pulsum; sed etiamsi insidiarum in caput
Leonis